

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №13(39) 28 ЧЕРВНЯ 2019 РОКУ

Дорогі земляки!

Щиро вітаю Вас із визначним державним святом – Днем Конституції України. 28 червня 1996 року Верховна Рада України ухвалила Основний Закон нашої держави. Відтоді в документ внесли кілька змін, однак дата свята залишилася незмінною.

Українську конституцію називають найдемократичнішою в світі. Вона гарантує своїм громадянам широке коло прав і свобод та закріплює обов'язки, один із яких – неухильно дотримуватися законів. Тож хай демократичні засади, визначені цим документом, стануть реаліями нашого сьогодення, а дух законності незмінно панує в нашому суспільстві. Давайте вірити й сподіватися в краще майбутнє та разом розбудовувати вільну, справедливую, потужну та заможну країну, що базується на основах європейської демократії.

Віктор КОРДУБАН,

голова ради директорів ПП «Білоцерківська агропромислова група», депутат сільської ради.

Дорогі жителі громади й працівники ПП «БіАГР»!

Щиро вітаю вас із Днем Конституції. Цей документ навіки закарбував волю українського народу жити в суверенній, незалежній, соборній державі. Своім корінням Конституція України сягає в давнину й увібрала в себе пам'ять століть та багатовікове прагнення нашого народу до незалежності та самостійності.

Україна розпочинається з кожного з нас. І нам під силу збудувати суспільство, в якому будуть створені умови для всебічного розвитку кожної людини, де пануватимуть гуманізм, демократія, право, закон і справедливість – усе те, що декларує і гарантує нам Основний Закон країни.

Від усього серця бажаю всім міцного здоров'я та творчого натхнення, високих досягнень та нових звершень, добробуту та затишку в родинах, мудрості та далекоглядності, гарного святкового настрою та віри в процвітання України.

Оксана КОРДУБАН,

генеральний директор ПП «Білоцерківська агропромислова група».

Шановні жителі громади!

Жодна країна не може існувати без Основного Закону. 23 роки тому в суспільне життя України увійшла нова Конституція – головний оберіг державності та демократії, гарант незалежності та соборності нашої країни.

На жаль, донині в Україні ефективно діють не всі конституційні норми. Але шлях до демократії ніколи не був легким і безхмарним. Вірю, що український народ здолає всі труднощі, які випали на його долю, що на нашій землі нарешті запанує довгоочікуваний мир.

Бажаю всім нам працьовитості, наполегливості, бадьорості духу та впевненості у безхмарному конституційному майбутньому нашої спільної держави. Будуймо разом демократичне громадянське суспільство. Слава Україні!

Іван ЛЕЩЕНКО,

Білоцерківський сільський голова.

«Це свято щасливе, це свято барвисте» 16 червня у Бірках відзначили День села

На імprovізованій сцені – наймолодші учасники концерту.

Для сільських трударів літо – гаряча пора, період напруженої роботи на городі й у полі, сезон дозрівання фруктів та овочів, заготівлі запасів на зиму.

Та не дарма кажуть: хто вмів добре працювати, той вмів гарно відпочивати. Літня пора – це ще й період проведення Днів села в населених пунктах нашої громади. Ці свята стали вже традиційними, їх із нетерпінням чекають, до них готуються цілий рік. І першими – на Трійцю – святкують День села у Бірках.

Святкували там, де раніше стояла церква

Як переповідають старожили, раніше на Трійцю в Бірках відзначали величне храмове свято. До Троїцької церкви (її зруйнували в 30-х роках минулого століття) з'їжджався люд із усіх навколишніх сіл.

Зараз на місці церкви стоїть клуб. Біля нього й відзначали День села: розставили лавки для глядачів і на імprovізованій сцені влаштували концерт. Поряд спорудили стіл, за яким згодом гуртом смакували кашею.

Столи й лавки власноруч зробив Анатолій Ісаєнко, за що йому щира подяка від усіх присутніх. Загалом напередодні свята була проведена величезна підготовча робота.

Шановні жителі Білоцерківської громади!

За повідомленням щодо призначення субсидії на літній період прохання звертатися до виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради та виконуючих обов'язки старост.

Телефон для довідок
0502289325.

До відома жителів Білоцерківської сільської ради!

Виконавчий комітет Білоцерківської сільської ради просить негайно здійснити оплату земельного податку.

Сплата земельного податку за 2019 рік триватиме до 01.08.2019 року, після цього буде нараховуватися пеня.

Сплатити земельний податок можна через відділення банківських установ (при собі мати реєстраційний номер облікової картки платника податків).

Виконком сільської ради.

«Це свято щасливе, це свято барвисте»

Закінчення. Початок на стор.1.

Виступає улюбленець публіки – народний аматорський фольклорний колектив «Яснозір'я».

Дизайнери Тетяна Ісаєнко, Наталія Хабло, Валентина Крецу й Олеся Фещук до найменших дрібниць продумали, як облаштувати свято. На славу потрудилися юна художниця Анастасія Личко. Доклали чимало зусиль до організації заходу й Володимир Рубан, Андрій Олефір, Сергій Шипоша, Микола Пип-

Для маленьких жителів громади були розваги на всі смаки.

ко. Хотілося б відзначити й голову ради ветеранської організації Михайла Борисовича Мацька. Отож присутні не відчували ніяких незручностей.

Та особливо сподобався День села наймолодшим членам громади. Задовго до офіційної частини й концерту (вони розпочалися по обіді) неподалік, біля магазину, підприємці влаштували справжнє містечко дитячих розваг: тут були й надувна гірка, й батут, і давали напрокат покататися на картингах. А на додачу можна було поласувати солодкою ватою.

Футбол, нагородження, концерт...

Зранку з нагоди Дня села в Бірках відбувся футбольний чемпіонат. Його присвятили світлій пам'яті Петра Олександровича Прокопчука – людини, яка чимало зробила для розвитку спорту в Бірках. Змагалися команди

А ось і каша!

з 8 сіл Великобагачанського та Решетилівського районів. Виграли господарі, тож кубок залишилося в Бірках. Друге місце посіла команда з Красногорівки, третя – з Подолу.

Відкрив офіційну частину свята Білоцерківський сільський голова. Вітаючи присутніх із Днем села та одним із найбільших релігійних свят – Трійцю, він побажав усім благополуччя, процвітання, єдності, миру та всього найкращого.

Після цього перейшли до нагородження. За сумлінну й самовіддану працю працівникам ТОВ «Білагро» Юрієві Назаренку, Василеві Копіну, Іванові Бондаренку, Іванові Срібному; працівникам ПП «БІАГР» Лілії Дзюбенко, Володимирові Осіпову, Вікторії Данілової, Петрові Фененку, Ніні Бондаренко, Анатолієві Шіяну та Володимирові Копіну вручили грамоти й грошові премії від керівництва підприємств.

І. В. Лещенко і Н. П. Падалій нагороджують наймолодших учасників свята.

Подарунки Білоцерківської сільської ради – новенькі портфелики зі шкільним приладдям – традиційно вручили дітлахам, які 1 вересня вперше переступлять поріг школи. Цього року таких у селі п'ятеро. Приємно, що в Бірках народжуються діти. Батькам новонароджених теж вручили подарунки. Згадали на святі й найстаріших жителів села.

Додамо, що церемонію нагородження гармонійно доповнювали виступи самодіяльних артистів та різноманітні конкурси. Наприклад, влаштували змагання татусів. Сергій Фененко, Святослав Головка та Віталій Копін виховують донечок, тож їм довелося заплітати дівчаткам коси та демонструвати спритність і майстерність.

У Білоцерківській громаді пишаться своїми артистами, а ті відповідають щирою любов'ю й прагнуть подарувати глядачам естетичну насолоду. Щирі, зворушливі, емоційні виступи Ніни Донченко, Тетяни Карашук, Ірини Чопенко, дитячого танцювального колективу «Віночок» та дівочого

Участь у святковому концерті взяли не лише бірківські артисти, а й гості: бандуристи з м. Куп'янськ Харківської обл. та творчі колективи Степанівського СБК. Їхні ліричні пісні й гумористичні виступи не залишили нікого байдужими.

Залишається додати, що ведучими свята були артистичні Юлія Сога і Олександр Срібний.

«БІАГР» і «Білагро» надали харчі, а кулінари вклали душу

Ну а після концерту, як і годиться, і глядачі, й артисти їли неймовірно смачну кашу. Кажуть, у кожну страву треба вкласти майстерність та любов. Заслужений кашовар

Глядачі були в захопленні від концерту.

Бірок Микола Москаленко постарався на славу. Йому допомагали куми: Лілія та Анатолій Шіяни.

Та, звісно, лише майстерності й любові замало. Неабияк присмачили головну страву свята чималі шматки м'яса й шинки. Цим (і не тільки) маємо завдячувати щедрим спонсорам – ПП «БІАГР» і ТОВ «Білагро». Саме завдяки величезній допомозі цих підприємств на святкових столах, окрім каші, були салати, вареники кількох видів і чимало інших страв. Не шкодуючи особистого часу, їх готували бірківські майстрині: Тетяна Онопко, Галина Чорнуха, Світлана Ковтун, Ольга Козицька, Наталія Штомпель, Тетяна Любиченко, Тетяна Олефір, Марія Куценко, Ольга Пятак. Від присутніх жіночки почули чимало схвальних відгуків.

Трійцю (чи то пак День села) у Бірках святкували аж до ранку. Було весело, й мимоволі згадалися слова пісні:

Це свято щасливе,
Це свято барвисте.
Хай усмішка ваша
Цвіте променисто!

Пісенні вітання привезли артисти із Степанівського СБК.

ансамблю «Смайл» створили атмосферу справжнього свята. Звичайно ж, не обійшовся концерт без участі народного аматорського фольклорного колективу «Яснозір'я» під керівництвом заслуженого працівника культури України Василя Моспана. Він до того ж подарував глядачам кілька сольних номерів.

Такий неповторний
Для кожного день
Хай повниться сонцем пісень!

Тепер у Бірках із нетерпінням чекають уже наступного Дня села.

Зінаїда МАТЯШОВА.
Фото автора.

Наталія Чміль: «Головне – що ми вкупі держемося. І дітвора завжди з нами»

Сьогоднішня наша розповідь – про родину Чмілів із Колосівки. Їх у селі знає кожен, а пісесла — їхні родичі.

На перший погляд, це звичайна й нічим непримітна сім'я: батько, мати, троє дітей. А ще дідусь, мамин батько, який живе поряд (двір у них спільний). Однак любов та взаєморозуміння, які панують у цій родині, мусять слугувати за приклад іншим. Тож і діти зростають працьовитими, порядними, активними, кмітливими та талановитими. Батько й мати працюють, усі діти навчаються, кожен має улюблене заняття до душі й розвиває свої здібності. Хотілося, щоб таких родин у громаді було якомога більше.

Мальовнича Колосівка загубилася серед заболочених озер на правому березі Псла за 4 кілометри від Балаклії. Населення — всього 154 жителів. Та це вже прогрес, показник того, що колись забуте Богом і людьми село відроджується. Хат, які роками стояли пустою, давно вже не лишилося: всі розкуплені. Бо в селі з'явилася молочнотоварна ферма, а в селян — робота. А кілька років тому обидва береги Псла на під'їзді до Колосівки з'єднав красень-міст, якому можуть позаздрити навіть великі обласні центри.

Наталія Василівна, господарка сімейства, гостинно зустрічає мене на чистенькому подвір'ї, вкритому, наче ковдрою, м'яким зеленим споришем. Одразу запрошує в хату.

Хата явно не нова: під стелею тягнуться вздовж і впоперек низькі

Працює, як і дружина, в ТОВ «Біла-гро». Тільки Валерій — на тракторі, а Наталія — на фермі, що буквально за дві сотні метрів від їхньої оселі. З двору видно, як виблискують на сонці покрівля реконструйованого молочного комплексу.

— Мабуть, нелегко забезпечувати матеріально велику сім'ю? — цікавлюся в Наталію.

— Ми з чоловіком удвох працюємо, то нам вистачає. Не знаю, як би ми дітей утримували, якби в мене не було роботи, — відповідає вона. — Чоловік працює сезонно: з весни до осені. Валерій тракторист за спеціальністю. Машина, техніка — це його. Зимом вони на біржі стоять, а весною роботи в полі багато. Платять йому від виробітку. На ремонтах трохи менше получається, а якщо в полі — то більше.

Наталія працює оператором машинного доїння. Прокидається доводиться рано, бо о пів на п'яту ранку треба вже бути на комплексі. Додому повертається близько одинадцятої, готує обід, порадиться по господарству. Після нетривалого відпочинку йде на вечірнє доїння. Однак на роботу ходить через день.

— А в чоловіка графік різний, — розповідає Наталія. — Він може пропадати цілими днями із сьомої ранку до дев'яти-десяти вечора. А як в листопаді вони були на ремонтах, так раніше повертався додому: десь о п'ятій вечора.

Старша дочка Надія два роки тому закінчила школу, зараз навчається в ПТУ-49, що в Красногорівці, на кухаря. Майбутня професія дівчині подобається, але хочеться більшого. Після училища планує продовжити навчання в Полтавському університеті економіки й торгівлі. Батьки схвалюють це рішення й готові допомагати фінансово, адже навчання в університеті платне.

Син Сашко — середній у сім'ї, закінчив 7-й клас. Хлопцеві лише 13 років, проте він уже вищий від батька на 8 см. У роду Чмілів усі чоловіки високі та статні: Валерій має 180 см зросту, а покійний їхній дід, кажуть, був заввишки 202 см. Сашко росте

Поки батько на роботі, вдома господарюють Надя, Алла, Наталія Василівна і Сашко.

справжнім козаком: стрункий, міцний і по хазяйству вправний — гідна допомога батькам. А в школі ним не нахваляться.

— Батько навчив мене й на тракторі їздити, й на машині. Допомагаю йому в ремонтах. У нас на хазяйстві два Жигуля: 2101 і 2106, а ще трактор, — зі знанням справи пояснює хлопець. — Бачили, у дворі під навесом стоять?

— Він вправно водить машину, але ж прав іще не має, — говорить мати.

— Папкові права видали ще в школі. Там на трудовому навчанні вони вивчали будову машини, збирали трактори... Папко розказує, що він із 14 років у колгоспі робив на комбайні. А мені ще 5 років чекати прав, — шкодує хлопець.

— То ти підеш стопами батька?

— Та ми б хотіли, щоб він продовжив навчання, — втручається в розмову мати. — Він же учиться непогано!

— У мене немає жодного класу, щоб я не отримав похвального листа, — з неприхованою гордістю повідомляє юнак. — Мені подобаються історія, хімія, математика. Торік на олімпіаді з математики я третє місце в районі зайняв. Цього року я виборов перше місце в олімпіаді з хімії. Білоцерківська сільська рада преміювала мене сертифікатом на 500 грн. Після 9-го класу хочу вступати на інженера бурових установок у нафтогазовий коледж у Полтаві.

Сашко демонструє мені свої грамоти як підтвердження високих досягнень у навчанні. Серед нагород бачу «Подяку учню 7 класу Чмілю Олександрю за високу результативність у спорті, волю до перемоги, пропаганду здорового способу життя та з нагоди свята «Зоряний олімп».

— Так ти, виявляється, ще й спортом займаєшся?

— Аякже! Я у стрибках і бігу займав перше місце, з чотириборства — друге. Список метав краще за всіх...

Сашко показує мені «золоті» кубки, які він отримав за свої спортивні досягнення. І розповідає, кому завдячує за ці здобутки:

— У нас у школі є гарний тренер Юрій Іванович, учитель фізкультури. Ми призові місця беремо на районі: з футболу, волейболу, баскетболу. Мені особисто футбол більше подобається. Ми могли б зібрати непогану футбольну команду, чоловік 15, і поборотися на рівні області. Тільки треба, щоб її хтось спонсорував, — зі знанням справи додає хлопець.

У родині Чмілів усі діти охочі до різного роду суспільних заходів. Старша дочка Надія — активна учасниця ансамблю «Співаночка» Балакліївського клубу. Два роки поспіль цей художній колектив бере участь у Національному Сорочинському ярмарку, де виборює призові місця. Наді дуже подобається їздити на різні конкурси, виступати перед глядачами.

— Білоцерківська сільська рада нам навіть нові костюми закупила, дивиться, які, — дівчина дістає із шафи дбайливо вивішену червону спідницю й сорочку-вишиванку. — Правда, гарні?

Маленька Алла теж захоплюється танцями, співами. Вона навчається в Балакліївському НВК, щойно перейшла до 4 класу.

— Ми в сім'ї завжди вкупі держемося, — говорить Наталія. — Дітвора завжди з нами. Дивляться, як ми з батьком щось робимо, старші питають: а що вам допомогти? І дорікають, що ми Аллу балуємо. Воно, може, й справді так, ми її бережемо: ще народиться! Та вона вже й сама береться на городі нам допомагати.

Уміють у родині не лише працювати, а й відпочивати. У серпні-вересні, як закінчуються основні роботи по господарству, дружно, всією сім'єю, виїжджають на природу, на шашлик. Іноді беруть із собою племінників — і до Псла, купатися.

— У батьків моїх була велика сім'я: троє дочок і один син, — розповідає Наталія. Син (мій брат) уже помер. Та сестри залишилися, живуть тут, тож родичів у нас багато. Так само і в батьків чоловіка було троє синів. Тож ми не вважаємо, що троє дітей у сім'ї — це багато. Це нормально, аби жили всі дружно, в мирі й злагоді.

Подружжя Чмілів за багатством

не женеться. Мир, злагода в сім'ї і здоров'я дітей та батьків — це речі, які цінніші за будь-яке багатство. Все інше — наживне, мудро вважають вони. Наталія пояснює:

— Був у нас холодильник, потім купили морозильну камеру. Схотілося Сашкові спортивний велосипед — купили, є тепер на чому в школу їздити. Є в дітей і комп'ютер, і Інтернет, і смартфон — усе, що потрібне сучасній молоді.

— А Надя купила собі недавно собаку породи хаскі, — не витримує Сашко й видає сестрин «секрет».

— Я змалку мріяла купити собі таку собаку, — пояснює дівчина. — Тож поставила перед собою ціль і добилася свого. Наскладала зі стипендії 2000 гривень і придбала в Інтернеті цуценятко без документів. Хочете подивитися?

Діти ведуть мене на подвір'я й приводять миле грайливе цуценя, яке без упину стрибає, лащить до них і ніяк не погоджується завмерти, щоб узяти участь у фотосесії.

— Це дівчинка, — пояснюють господарі. — Їй 4 місяці, звати Герда. Вона дуже грайлива, дружелюбна, але для охорони не годиться: дуже любить дітей, захищає їх. Думаємо вольєр їй поставити. Погляньте, в неї очі різного кольору: одне око синє, друге — чорне!

...Довго не хотілося полишати цього гостинного щасливого сімейства. Наприкінці, обмінявшись телефонами, діти пообіцяли сповіщати, як підростатиме Герда. Бо, може, й мені вдасться здійснити свою потаємну мрію: обзавестися таким чарівним створінням — песиком хаскі...

Сергій МИКОЛЕНКО.

Олександр показує нагороди за свої спортивні здобутки.

сволоки, пофарбовані в темно-синій колір. Вони ніби символізують міцність оселі, її багатство, родючість. А ще надають особливого національного колориту та свідчать про згуртованість і взаєморозуміння в сім'ї.

— Можливо, й справді тут якась позитивна аура, — розповідає Наталія. — Ми коли купили з чоловіком цю хату, думали, що у нас двоє дітей. А тут виявилось, що я вагітна третьою дитинкою. Так Бог подарував нам Аллочку, вона народилася вже в цій хаті.

Терміново довелося обживатися: передусім підвели воду, поставили бойлер, ванну, щоб прати пелюшки й купати дітей. Потім з'явився холодильник, морозильна камера та інший крам. Єдине, чого досі не зробили — туалету. Він на вулиці.

— У листопаді буде 20 років, як ми з Валерієм живемо разом. Чоловік родом із Глобинського району, із села Семимогили, а я — тутешня. Спочатку ми жили у моїх батьків, по сусідству. По-суті, він прийшов у прийми. Тіснувало було, ця хата невелика, а в батьків — ще менша. Та й некомфортно йому було в приймах, самі розумієте. От ми й купили цю хату, живемо в ній уже 12 років.

Господаря вдома немає: він у Матяшівці на покосах, гребе люцерну.

Цуценя хаскі Герда — новий «член родини» Чмілів.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Коноплянка, дитини війни, ветерана праці

ВЕРЕЩАКИ

Василя Володимировича;

жителя с. Білоцерківки

КУЩА

Петра Миколайовича

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних

Дні народження відзначають члени нашої громади:

1 липня

ТКАЧЕНКО ІВАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ
(с. Поділ) – 75 років;

3 липня

ОХРИМЧУК НАДІЯ ОЛЕКСІІВНА
(с. Балаклія) – 65 років;

6 липня

БОНДАР НАДІЯ ІВАНІВНА
(с. Поділ) – 80 років;

7 липня

КРОПИВКА ОЛЬГА МИКОЛАЇВНА
(с. Красногорівка) – 65 років;

13 липня

БАРБОВСЬКИЙ ІВАН ГРИГОРОВИЧ
(с. Сидорівщина) – 90 років..

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників і бажають міцного здоров'я на багаті літа, людської шани та родинного затишку. Хай біди і тривоги оминають поріг вашого дому, а земна дорога буде довгою, багатогою і щасливою.

Хай молодість ваша ще довго квітне,
Усмішка сяє на вустах.
Хай лиш хороше, радісне, привітне
Вам у житті перетинає шлях.

Своєрідним підсумком роботи класних колективів протягом 2018–2019 навчального року став фінальний етап загальношкільного конкурсу «Клас року-2019».

Конкурс проводиться з метою активізації діяльності класів в освітньому процесі школи, підвищенню авторитету учнівського самоврядування, вихованню активної громадянської позиції учнів школи та посиленню їх ролі в шкільному житті.

Навчальний рік – це не просто дні, тижні, місяці. Це яскраві події життя, сповнені цікавих пригод і незабутніх вражень. Це той шлях, який класні колективи подолали разом, переборюючи труднощі, демонструючи активність, відповідальність, наполегливість та ініціативність. І результативність участі в конкурсі залежала від особистого внеску кожного учня, згуртованості та єдності класної сім'ї.

Кожен класний колектив мав шанс на перемогу, адже хтось був першим у навчанні, хтось – у спорті або ж художній самодіяльності. Та все ж, як і в будь-якому змаганні, є переможець – клас, який набрав найбільшу кількість балів і має найвищий рівень досягнень. Ним виявився 7 клас на чолі з класним керівником О. О. Перелай. Усі учасники конкурсу отримали грамоти за перемогу в номінаціях, а переможці нагороджені омріяним подарунком – екскурсією.

Перша зупинка на екскурсійному шляху – НВО «Ecosoft» у м. Ірпінь Київської області. Розвиток транспорту, промисловості, сільського господарства, енергетики, діяльність людини сприяють забрудненню прісної води. Тому сьогодні перед людством постала актуальна й важлива проблема: забезпечення населення планети чистою водою. Школярі ознайомилися з методами й способами очищення води, процесом виробництва різних видів фільтрів, особливостями виготовлення стаціонарних і переносних фільтрів, апаратів-автоматів для одержання хімічно

Білоцерківські школярі на екскурсії в Межигір'ї.

чистої води. Семикласники поспракували прохолодною очищеною питною водою та отримали приємні подарунки від виробника – фільтри-гелічки для очищення питної води. Відтепер учні та їхні родини матимуть змогу пити очищену воду.

Після цього школярі побували в Національному парку «Межигір'я», де побачили чудові архітектурні споруди, каскад водоспадів, античний куточок, штучні озера з фонтанами, насолоджувалися неймовірної краси квітами й деревами, спостерігали за декоративними породами риб, відвідали зоопарк.

Цікава оглядово-пізнавальна прогулянка Київським зоопарком відкрила екскурсантам таємниці життя тварин. Багатоох із них семикласники раніше бачили тільки на екрані телевізора. Захопленню дітей не було меж!

Кінцевою зупинкою став Майдан Неза-

лежності – центральна площа столиці України, на якій відбувалися найважливіші для нашої країни історичні події. Діти побачили нове, сучасне обличчя величного Києва, про який неодноразово чули на уроках історії.

Втомлені, але щасливі, поверталися екскурсанти додому. А незабутні спогади доповнили чудові фото, зроблені протягом екскурсії.

Педагогічний колектив, учні 7 класу та їхні батьки щиро вдячні Білоцерківському сільському голові І. В. Лещенку, т. в. о. начальника відділу освіти, молоді та спорту виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради Л. В. Якименко за можливість здійснити екскурсію.

**В. Г. ДЕМОЧКО, вчитель біології та хімії,
Н. І. ПИСАРЕНКО, заступник директора
з виховної роботи
Білоцерківської ЗОШ І-ІІІ ст.**

Змагання зі стрільби з лука.

Два дні – 17–18 червня – поблизу с. Остап'є на козацькому стані Староостапівської сотні тривала «Козацька ватра – 2019». Це щорічні зібрання козаків, зокрема молоді, організовані Українським козацтвом. Їхня мета – гартування непоборного українського духу, набуття навиків військового вишколу, культурного зростання.

Цьогорічна «Козацька ватра» відбувається вже восьме. Вона була присвячена 100-річчю Української революції 1917–1921 рр. та 5-річчю Революції Гідності. Щороку активну участь у патріотичному заході беруть старшокласники Білоцерківської та Красногорівської шкіл.

На урочистому відкритті «Козацької ватри-2019» виступили кошовий отаман Козацької республіки Остап'євської школи Віталіна Койнаш, головний отаман «Козацької ватри», булавний Українського козацтва Олександр Великий, сотник Остап'євської сотні, осавул Українського козацтва Микола Кабаненко, отаман Великобагачанського куреня імені Пилипа Орлика, осавул Ростислав Рожко, заступник Білоцерківського сільського голови, учасник АТО 2014–2015 рр., полковник Українського козацтва Петро Рибальченко, голова Великобагачанської районної організації ТСОУ Анатолій Бандур, директор Остап'євської ЗОШ І-ІІІ ст. Наталія Дем'яненко.

Після цього розпочалися змагання. Першим випробуванням для юних козаків став конкурс «Влучний стрілець», друге місце в якому посів Владислав Чайка (Красногорівська школа).

Ростуть справжні козаки

У змаганні з розбирання та збирання АК І місце посів Едуард Гончарук (Білоцерківська школа), ІІ – Владислав Чайка (Красногорівська школа), ІІІ – Дар'я Москвиченко (Білоцерківська школа). Переможці отримали грамоти, медалі та нагрудні значки ТСОУ.

У подоланні смуги перешкод І місце виборола команда Красногорівської школи, ІІ – Остап'євської школи, ІІІ – Білоцерківської. В індивідуальному заліку найкращими серед юнаків стали: Владислав Чайка (І місце), Владислав Нетяга (ІІ-ге, обоє з Красногорівки), та Євген Койнаш (ІІІ-те, Остап'є). Серед дівчат усі призові місця здобули учениці Остап'євської школи.

У метанні колоди Владислав Чайка здобув І місце, а Едуард Гончарук – ІІІ-ге. Серед дівчат ІІІ місце виборола Єва Кір'ян із Красногорівської школи.

«Козацька ватра» – це не тільки військовий та фізичний вишкіл, це й духовний розвиток. Тож у рамках заходу відбувся справжній концерт ліричних та патріотичних пісень і віршів «Музична хвиля». Юні козаки отримали можливість доторкнутися до пісенної та декламаторської спадщини нашого народу, та ще й у виконанні свої ровесників.

А як же без «Козацьких розваг»? Юні побратими одягали козака в традиційний стрій,

змальовували словесний портрет цього звитяжного воїна, змагалися у вправності під час гри «Зірви шапку».

У «Кінотеатрі під відкритим небом» діти переглянули відеороботи до патріотичних пісень різних історичних епох: від пісень УПА до пісень, народжених у роки російсько-української війни на сході нашої держави.

Наступний день «Ватри» розпочався руханкою із національним акцентом. Діти ходили босоніж по росній траві, намагалися відчувати енергетику рідної землі, росли-тягнулися до ранкового сонечка, відчували плече й дружню руку побратима, створювали емоційну хвилю, налаштувалися на позитив.

І їхні налаштування справдилися, адже свої уміння у володінні зброєю, у застосуванні своєрідної тактики вони проявили в стрільбі з лука та довгоочікуваній грі лазертаг, яку провели керівник Олег Бариш та інструктори Полтавського обласного військово-спортивного центру «Воїн».

Протягом цього дводенного зібрання діти намалювали малюнки та написали листи українським захисникам, які через Полтавський батальйон небайдужих надійдуть нашим мужнім захисникам на східний фронт.

Насамкінець хотілося б наголосити, що не-

оціненню спонсорську допомогу в організації традиційного зібрання «Козацька ватра» надали: Великобагачанські РДА і районна рада, козаки Остап'євської сотні, Білоцерківська сільська рада й ПП «БІАГР» у особі В. В. Кордубана.

Сприяли організації заходу сотник Староостапівської сотні, осавул Українського козацтва Олександр Козар, т. в. о. начальника відділу освіти Білоцерківської ОТГ Л. В. Якименко, директори Білоцерківської, Красногорівської та Остап'євської шкіл В. В. Городнича, О. В. Кропивка, Н. Б. Дем'яненко. Невтомно працювали під час «Козацької ватри» Олександр Великий, Ганна Койнаш, Сергій Карабак, Геннадій Сімон. Їхня енергія, відповідальність забезпечили насиченість і динаміку заходу, калорійне харчування та безпеку дітей. І, звичайно ж, слова особливої подяки Наталії Писаренко, Надії Файфер, Геннадієві Пицяку, Оксані Пилипенко, Володимирові Біруку. Це ті вчителі, які поряд зі своїми вихованцями долали всі випробування та елементи вишколу, демонструючи козацьку педагогіку, коли старший побратим завжди поряд та готовий підтримати, порадити, захистити.

З Божою допомогою, спільними зусиллями багатьох людей, підсилена бажанням дітей зібратися разом на березі Псла, «Козацька ватра-2019» залишила незабутні емоції та враження в душах юних козаків.

**Оксана КУКЛЕНКО,
заступник директора Остап'євської
школи, курінний Українського козацтва.**

Учасники змагань